

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. D. Șușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul general al mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat împotriva Primarului general al mun. Chișinău, Viceprimarului mun. Chișinău, Vladimir Coteț, intervenient accesoriu, Verdeș Artur privind anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop locativ domnului Verdeș Artur,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău și menținută hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a ț ă :

La 02 decembrie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al mun. Chișinău, Viceprimarului mun. Chișinău, Vladimir Coteț, intervenient accesoriu, Verdeș Artur prin care a solicitat anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop locativ și anularea autorizației de schimbare a destinației nr.105a/14 din 24 noiembrie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 05 octombrie 2015, Viceprimarul mun. Chișinău a emis dispoziția nr.815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop locativ domnului Verdeș Artur.

Reclamantul a relevat că în temeiul art. 64 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a efectuat controlul legalității dispoziției sus-indicate și a constatat că a fost emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

La 03 noiembrie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat Viceprimarului notificarea nr.1304/OT4- 2186, potrivit căreia a solicitat

abrogarea dispoziției susmenționate, iar la 25 noiembrie 2015, în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a parvenit demersul nr.02-119/7421, prin care s-a refuzat abrogarea actului administrativ solicitat.

În opinia reclamantului dispoziția nr.815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop locativ domnului Artur Verdeș este emisă contrar prevederilor legale.

În acest sens, a menționat prevederile pct. 3 al Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, potrivit cărora este definită autorizația de schimbare a destinației ca fiind actul emis de autoritățile administrației publice locale pentru revizuirea modului de utilizare a construcțiilor, amenajărilor și a funcțiilor de bază, în condițiile în care activitățile ce se vor desfășura în cadrul acestora nu vor influența negativ asupra prevederilor din documentația de urbanism și amenajare a teritoriului privind protecția mediului, condițiile de existență și de siguranță a construcțiilor și nu vor implica executarea lucrărilor de construcție pentru care, potrivit legislației, este necesară eliberarea unei autorizații de construire.

Conform pct. 18 al Regulamentului citat supra, autorizația de schimbare a destinației se eliberează de către autoritățile administrației publice locale pentru construcții și amenajări, construcții separate, părți de construcții, ansambluri de construcții și amenajări amplasate pe teritoriile administrate de acestea.

A mai menționat că pentru eliberarea acesteia, persoana fizică sau juridică în conformitate cu pct. 22 al Regulamentului, completează cererea-tip și o depune la registratura autorităților administrației publice locale, la cerere urmând a fi anexate în două exemplare: titlul de proprietate asupra construcțiilor și amenajărilor (în copie autenticată); cartea tehnică a construcției; studiul de fundamentare a schimbării destinației; copia auditului ecologic coordonat cu Ministerul Mediului și Amenajării Teritoriului; dovada de achitare a costurilor serviciilor.

Astfel, potrivit pct. 27 al actului normativ citat, decizia cu privire la schimbarea destinației se adoptă de către membrii consiliului autorităților administrației publice locale prin vot deschis, pentru adoptarea căreia este suficientă majoritatea simplă a voturilor. În cazul în care o parte din populație este contra schimbării destinației unor încăperi, pentru adoptarea deciziei sunt necesare 2/3 din numărul total de voturi ale consilierilor. Decizia consiliului servește în calitate de temelie juridică în vederea eliberării autorizației de schimbare a destinației.

În același context, urmează a fi reținute și prevederile art.14 alin. (2), lit. d) potrivit cărora, consiliul local decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Mai mult, potrivit art. 77 alin. (4) al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, înstrăinarea bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), raionului schimbările de terenuri, delimitarea, partajul sau trecerea bunurilor dintr-un domeniu în altul, renunțarea la drepturi sau recunoașterea de drepturi și obligații se face prin decizie a consiliului local sau raional în temeiul expertizei.

Conform art. 9 alin. (1) al Legii nr.121 din 04 mai 2007 privind administrarea și de-etațizarea proprietății publice, împuternicirile de proprietar al patrimoniului unității administrativ-teritoriale sunt exercitate de consiliul local în numele unității

administrativ-teritoriale.

Astfel, reclamantul a indicat că Primarul general al mun. Chișinău nu dispune de competență în vederea schimbării destinației bunului imobil vizat în dispoziție, mai mult decât atât, nu avea nici competența, să-l dea în folosință domnului Verdeș Artur.

Prin urmare, temeiul legal în vederea eliberării autorizației de schimbare a destinației este decizia consiliului municipal și nicidecum dispoziția primarului.

Reclamantul a mai declarat că autoritatea publică locală executivă nu dispune de competența de a schimba destinația încăperilor nr. 49-52; 60-62 din str. Maria Drăgan, 36, și nici competența de a le repartiza lui Verdeș Artur, dat fiind că aceste competențe aparțin și urmează a fi exercitate de către Consiliul municipal Chișinău, or potrivit art.14 alin. (2) lit. b) și lit. c) al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, de competența consiliului local ține: administrarea bunurilor domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului), decide darea în administrare, concesionare, arendă ori în locațiune a terenurilor domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiul), după caz, precum și serviciilor publice de interes local, în condițiile legii.

În instanța de judecată a solicitat anularea: dispoziției nr.815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop locativ domnului Verdeș Artur” și a autorizației de schimbare a destinației nr.105a/14 din 24 noiembrie 2014.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă acțiunea și a fost anulată dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 815-d din 05 octombrie 2015 cu privire la schimbarea destinației unor încăperi și transmiterea lor în folosință în scop lucrativ domnului Verdeș Artur ca fiind ilegală.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău și menținută hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 19 noiembrie 2018 (prin oficiul poștal), Primarul general al mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 17 decembrie 2018 (prin oficiul poștal), Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău, solicitând respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Primarul general al mun. Chișinău, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Primarul general al mun. Chișinău, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Primarul general al mun.

Chişinău.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Primarul general al mun. Chişinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova